

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/351/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312217929
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1312217929.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, zastúpeného : SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, proti odporcovi: M. P., K. K. XX/XX, K., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, Prešov, zastúpeného: advocatius s.r.o., so sídlom Palackého 12, P.O.BOX 69, Bratislava, o zaplatenie 611,40 € s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 21C/4/2013-49 zo dňa 30. apríla 2013, v pomere hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka **p o t v r d z u j e**.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaviazania odporcu na zaplatenie sumy 611,40 € s príslušenstvom titulom neuhradených faktúr za obdobie od 1.11.2009 - 31.1.2010 v zmysle nešpecifikovanej zmluvy o pripojení, zamietol v celom rozsahu. Odporcovi prvostupňový súd náhradu trov konania nepriznal. Zároveň rozhodol, že navrhovateľ je povinný zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 29,54 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vychádzal zo skutkového zistenia, že odporca uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi, ktorý sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas. Odporca ani po postúpení pohľadávky faktúry vo výške 611,40 € neuhradil, čím sa dostal v zmysle § 517 ods. 2 O.s.p. do omeškania, z ktorého dôvodu si navrhovateľ okrem istiny uplatňoval aj úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej-ktorej faktúry.

Po právnej stránke posúdil vec v zmysle ustanovení § 43 ods. 1, 2, 3 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 544 ods. 1, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, § 517 ods. 1 Obč. zák., § 101 ods. 1, 2 O.s.p.; dospel k záveru, že navrhovateľ od podania návrhu 15.11.2012 do dňa rozhodnutia súdu 30.4.2013 nepreukázal základný právny titul, z ktorého si zaplatenie faktúr uplatňuje, t.j. nepreukázal existenciu Zmluvy o pripojení. Podľa prvostupňového súdu navrhovateľ nepreukázal ani porušenie povinností zo strany odporcu, taktiež nepreukázal ustanovenia zmluvy, ktoré by navrhovateľa oprávňovali na uplatnenie si zmluvných pokút voči odporcovi a v neposlednom rade nepreukázal ani existenciu faktúr č. 2708572278 a č. 9900082356. Vzhľadom na absenciu relevantných dôkazov na

posúdenie nároku navrhovateľa prvostupňový súd návrh navrhovateľa ako nepreukázaný a bezdôvodný zamietol.

O trovách konania rozhodol prvostupňový súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní procesne úspešnému odporcovi nepriznal ich náhradu, nakoľko mu žiadne trovy nevznikli.

O trovách vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol prvostupňový súd podľa § 137, § 93 ods. 1,2,4, § 150 ods. 2 O.s.p. tak, že vzhľadom na úspech odporcu, na ktorej strane vedľajší účastník vystupoval, mu priznal náhradu trov právneho zastúpenia 29,54 € t.j. za 1 úkon právnej pomoci: vyjadrenie k návrhu, ktorý mu bol zaslaný na vlastnú žiadosť súdom, v ktorom uplatnil dôvodnú námietku neprijateľnej podmienky podľa § 53 ods. 5 Obč. zák. vychádzajúc z hodnoty sporu 166,11 € t.j. 21,91 € + 7,63 € režijný paušál v zmysle Vyhl. MS SR. č. 655/2004 Z.z. Súd nepriznal právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka trovy právneho zastúpenia za ďalší úkon, nakoľko tento sa osobne pri prevzatí zastúpenia s odporcom nestretol, na vlastnú žiadosť vstúpil do konania ako vedľajší účastník bez vopred oboznámenia sa s meritom sporu, ku ktorému sa čiastočne vyjadril až po doručení mu návrhu a listín zo strany súdu na jeho vyžiadanie. Súd vzal do úvahy taktiež § 150 ods. 2 O.s.p., kedy by uplatňované trovy za 2 úkony boli neprimerané k výške pohľadávky, ku ktorej sa vedľajší účastník vyjadroval a hájil záujmy odporcu.

Uvedený rozsudok napadol v zákonom stanovenej lehote odvolaním navrhovateľ; jeho odvolanie smerovalo proti výroku, ktorým mu prvostupňový súd uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 29,54 €. Súdu prvého stupňa vytkol nesprávne právne posúdenie veci a poukázal na neúčelnosť uplatnených a priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Mal za to, že trovy právneho zastúpenia, ktoré si uplatňuje vedľajší účastník neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva, nakoľko vedľajší účastník na strane odporcu je odborne spôsobilý, znalý danej problematiky. Podľa navrhovateľa tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V uvedenom prípade poskytol odporcovi právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Sám vedľajší účastník neposkytoval ochranu práv odporcovi ako spotrebiteľovi, nepriniesol do konania žiaden prínos a už pri vstupe do konania bol zastúpený advokátom, hoci ešte nevedel o akú právnu vec ide. Navrhovateľ taktiež poukázal na skutočnosť, že v súčasnosti existuje veľký počet rozhodnutí, ktoré sa týkajú obdobných konaní a nič nebráni vedľajšiemu účastníkovi, aby vstúpil do konania bez právneho zástupcu a jednoducho by poukázal na súvisiace rozhodnutia. Nie je potrebné právne zastupovanie a trovy, ktoré vznikli sú len účelové. Podľa názoru navrhovateľa ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Preto vzniká pochybnosť či cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa alebo profit z náhrady trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania neprizná a zaviazá ho na náhradu trov odvolacieho konania navrhovateľovi.

Vedľajší na strane odporcu ani odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti náhrady trov konania vedľajšieho účastníka, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

V zmysle citovaného ust. § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Za predpokladu, že účastníkovi konania na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje vznikne právo na náhradu trov konania, môže byť náhrada trov konania priznaná aj samotnému vedľajšiemu účastníkovi.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok sporového konania. To znamená, že účastník konania, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Povinnosť nahradiť trovy konania však nezahŕňa všetky trovy, ale iba tie, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Znamená to, že súd nemôže zaviazat' účastníka na náhradu tých trov, ktoré druhý účastník počas konania vynaložil zbytočne. Naopak, pokiaľ procesne úspešný účastník konania v priebehu konania vynaložil trovy účelne, súd mu náhradu týchto trov prizná. Vzhľadom na zmysel ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o náhrade trov konania je súd povinný posudzovať účelnosť vynaložených trov pri každom úkone právnej služby samostatne.

Zo spisového materiálu súdnej veci je zrejmé, že vzhľadom na zamietajúci výrok napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa o uplatnenom nároku navrhovateľa, bol odporca v konaní plne procesne úspešný, a preto mu podľa ust. § 142 ods. O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov konania. Nakoľko si v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. absentoval zo strany odporcu návrh na ich priznanie, prvostupňový súd mu náhradu trov konania nepriznal. Analogicky podľa § 93 ods. 4 O.s.p. právo na náhradu trov konania vzniklo súčasne aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý do konania vstúpil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 21.12.2012.

Odvolací súd považuje za správny záver súdu prvého stupňa, ktorý vzhľadom na úspech odporcu, na ktorej strane vedľajší účastník vystupoval, priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 29,54 € t.j. za 1 úkon právnej služby, trovy konania ktoré považoval za účelne vynaložené na bránenie odporcu. Pri určovaní náhrady trov konania súd prvého stupňa správne posúdil účelnosť vynaložených trov zo strany vedľajšieho účastníka na strane odporcu vystupujúceho v konaní na podporu odporcu a správne priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k návrhu zo dňa 28.02.2013 (č. I. 35 spisu), predložený na základe výzvy súdu prvého stupňa na vyjadrenie sa k návrhu na začatie konania (č. I. 28 spisu). Z obsahu spisu je zrejmé, že v predmetnom vyjadrení vedľajší účastník dôvodne uplatnil námietku neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa § 53 ods. 5 Obč. zák.

S poukazom na uvedené skutočnosti má odvolací súd za to, že trovy konania, náhrada ktorých bola vedľajšiemu účastníkovi priznaná, boli potrebné na účelné bránenie práva odporcu v konaní. Odvolacie námietky navrhovateľa nie sú spôsobilé privodiť iný pohľad na vec a tým zmeniť záver odvolacieho súdu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vykazuje známky vecnej správnosti. Vedľajší účastník poskytol odporcovi pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, hájil záujmy odporcu v konaní, a preto dôvodne a správne prvostupňový súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby, úkon ktorý bol vykonaný na výzvu súdu.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu ich náhradu nepriznal keďže tu v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. absentoval návrh na ich priznanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.